

Broeder Jozef Hengst werd geboren op 5 mei 1935 in Schiedam.
Hij deed zijn professie bij de Broeders FIC op 15 augustus 1957.
Op zaterdag 24 februari 2024 overleed hij in Maastricht.

“Een mens is méér dan het werk dat hij verricht.
Wat wij dóen is belangrijk. Nog belangrijker is het, wie we zijn.” (Artikel 30)

Dit is een citaat uit de Leefregel van de broeders, dat zeker van toepassing is op het leven en werken van onze medebroeder, die we vandaag uitgeleide doen: Catrinus, Leonardus, Marius Hengst, die bij zijn professie de naam Jozef aannam.

Jozef was een edel mens, met een groot hart voor de mensen die zijn pad kruisten.
Hij was dienstbaar, kon goed met zieken en bejaarden omgaan, en wist de lichamelijke lasten waar hij jarenlang onder leed, redelijk goed te dragen.

Hij werd geboren in de stad Schiedam, waar onze broeders een groot aantal scholen onder hun hoede hadden. In het gezin stond het hard werken voor de kost centraal. Maar daarnaast nam het leven als oprechte katholiek een grote plaats in.
Hij had het genoeg om met zijn broer Steef op de zelfde dag te zijn geboren. Hun band bleef heel hun leven nauw. Maar ook met zijn oudere broer en zijn zussen had hij een goede band.

Jozef werd getroffen door het leven en werken van de Broeders FIC. Hij trad op zijn twintigste jaar bij ons in en beoefende in een groot aantal gemeenschappen de belangrijke taak van kok. Dat deed hij onder andere in het Moederhuis De Beyart, Veghel en Amsterdam-Postjesweg. Toen in 1966 het klooster aan de Warande in Schiedam het bestuurshuis werd van de nieuwe provincie Nederland, werd hij daar kok.

Wat betreft dienstbaarheid schoot Rinus nooit te kort. Maar toch gaf hij te kennen dat hij graag méér wilde dan ‘in de potten te roeren’. Hij wilde graag met mensen omgaan.

Zijn vraag werd ingewilligd en hij werd prefect op ons pensioonaat in Amersfoort. Later had hij deze functie in Huijbergen. Deze functies bekleedde hij tien jaar lang. Dat hij een dierenvriend was, bleek uit zijn haast onbedwingbare wens om kanaries te kweken. Bijna tot de laatste jaren van zijn leven werden kanaries van allerlei soort op de wereld gezet.

Jozef ontdekte dat hij nog een andere kwaliteit bezat: hij wilde graag pastoraal bezig zijn. Daartoe volgde hij een pastorale vorming in het bisdom Rotterdam.

Vanaf 1985 tot 2013 mocht hij in Den Haag en Rotterdam zieken en ouderen van dagen geestelijk bijstaan. Het was voor Jozef een vreugde om in vieringen voor te gaan. En de bewoners van zieken- en bejaardenhuizen vonden in hem een trouwe en toegewijde pastor. Tot op heden spreken mensen die broeder Jozef gekend hebben nog met grote waardering over hem.

Het was voor hem een groot offer om deze taken te moeten afronden, omdat zijn gezondheid begon na te laten.

Vanaf 2013 was hij een trouw lid van de Overkant, later van de Bernardus-leefgroep in Maastricht.

Aanvankelijk had hij in de Voorbouwvleugel van De Beyart een mooi eigen verblijf. De afgelopen jaren woonde hij in de hoofdbouw van dit woonzorgcentrum.

“Het leven van hen die vanwege ziekte of ouderdom niet in staat zijn deel te nemen aan werkzaamheden van onze congregatie, kan blijvend groeien in waarde voor henzelf, voor onze apostolische gemeenschap en voor vele anderen”, lezen we in onze Leefregel. (Artikel 30)

We mogen vandaag - nu wij afscheid nemen van broeder Jozef - vaststellen, dat deze tekst door zijn presentie en meeleven ruimschoots gestalte heeft gekregen.

Ondanks het moeilijk functioneren van zijn lichaam, was hij een mooi voorbeeld van hartelijkheid, meeleven en zoeken naar een goede plaats van de Eeuwige in zijn dagelijkse doen en laten. Trouw bezocht hij de Beyartkapel, waar hij steun vond om zijn leven zinvol te laten zijn.

Bij bijeenkomsten was hij vaak aanwezig en toonde zich een mens met belangstelling voor het leven en lijden van medebroeders en medewerkers van ons verzorgingshuis.

Hij had het vaak niet gemakkelijk, maar vond zichtbare troost en steun bij de Eeuwige, aan wie hij zijn leven had gegeven.

We nemen afscheid van een trouw familielid en van een aardige medebroeder, die tot het laatst aan toe liet blijken, dat voor hem het leven als religieus méér dan waardevol was. Dat blijkt ook uit de keuze van onderstaand gebed, uitgezocht door broeder Jozef zelf.

O genadige en heilige Vader,
geef ons wijsheid om U te kennen,

verstand om U te begrijpen,
ijver om U te zoeken,
geduld om op U te wachten,
ogen om U te aanschouwen
een hart om U te overdenken
en een leven om U te verkondigen;
door de kracht van de geest
van Jezus Christus, onze Heer.

Benedictus (480 - ca. 550)

We houden hem in ere, in grote dank voor wat hij voor ons betekende, en vertrouwen erop, dat hij thans mag rusten in vrede bij zijn Heer, die hij heel zijn leven door, op velerlei wijzen, trouw diende.

Wim Swüste FIC